

משלוח מנות של רוח

פורים הוא זמן של שמחה וצחוק, אבל השנה, קשה לחגוג לנוכח האובדן, הצער, הדאגה והשכול. בכל זאת אנחנו מבקשים לשאוב כוחות מאירועי לוח השנה שלנו, מהערכים, מהסיפורים ואפילו מהטעמים שמזכירים לנו מאין באנו ולאן נרצה להמשיך להתקדם.

בערכה זו תמצאו משלוחי מנות של רוח, שאותם תוכלו לשלוח איש לרעהו ואשה לרעותה, להוסיף מילים אישיות או מיני פינוקים, ולהתחבר יחד לסמלים, לערכים ולכוחות שטמונים בחג הפורים, ושמחוברים לזמן הזה. הדפיסו את המסמך וגזרו את הברכות, תוכלו להשתמש בברכה שהוספנו אחרי כל מקור או לוותר עליה ולכתוב ברכה משלכם.

נתפלל שנזכה במהרה בימינו לימים שיתפכו לנו 'מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב' (אסתר ט, כב)

צוות מרכז הטקסים במכון הרטמן ד"ר רני יגר, הרבה תמר אלעד-אפלבוים, חגית ברטוב, אדוה הכהן בומנדיל, ד"ר רבקי רוזנר-שילוני

מרכז הטקסים

בעת הזאת / איריס אליה כהן

יש לאסף שמחות כמו מפיות ילדות להניחן על רף שלחן לפרש אותן בעדינות (!דיך רועדות מהתרגשות) לבחן בעין הומיה כל פרח, כל עלה, כל מעין לשאל למי עוד יש שמחה כזאת?

בעת הזאת עליך לקוות: לכל החברות כָּלן

בעת הזו, ניחל לחלוק בינינו שמחות, כוחות של חיבור ושייכות.

"איש את רעהו יעזרו, ולאחיו יאמר חֲזַק" (ישעיהו מ"א, ו)

פורים שמח ובשורות טובות!

מרכז הטקסים

על הנסים ועל הערבות ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנחמות

על הנסים שיש באמץ לעמד מול רע ואבדן, על נפלאות של גבורה הבוחרת בחיים ונאבקת למען הטוב, על תשועות שצומחות מתוך יוזמה וחמלה, על נחמות קטנות של ערבות הדדית ואהבה.

ביום הפורים הזה, נודה על רסיסי האור בתוך החשכה. ויהי רצון שנזכה במהרה בימינו לעבר מצרה לרוחה. אדוה הכהן בומנדיל וחגית ברטוב

פורים שמח!

מרכז הטקסים

ואנחנו נחיה, אני אחיה, אחיה ואוהב את החיים הללו. אוהב אותם על כיעורם, על חוליים, על אימתם - ולא אצא מדעתי. אני רוצה לחיות. לחיות הרבה. לחיות חיי אדם אשר מותר לו לנשום. לחיות באור, באורם של ימי העתידים לבוא.

מתוך: לאה גולדברג, 'והוא האור'

נשלח מנות אור של תקווה לחיים ולאהבה.

שהכאב יצורף לנחמה, ויתהפך מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב.

פורים שמח!

שבע שורות לזריחה / אמיר אור

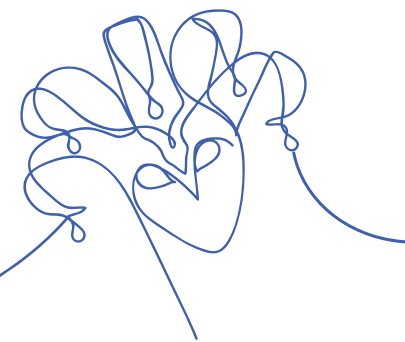
ואף על פי כן החיים,
ואף על פי כן אהבה
ראה עוד נראה את שער הלב
נפקח אל עולם של תקווה.
בשביליו שוב נפסע, על יפיו נתפלא
ורוחנו צלולה ושלמה:
ראה עוד נראה את הבקר עולה,
את זריחת האדם הקרבה.

© כל הזכויות שמורות למחבר ולאקו"ם

ואף על פי כן, נאחל שישתפר ויתהפך
מיגון לשמחה.

פורים שמח!

היהודים הם העם שסירב להתנחם,
כי לא נטש את התקווה. יעקב זכה
לשוב ולראות את יוסף. בניה של רחל
שבו לגבולם. עם ישראל שב לציון.
כל הסימנים הראו אחרת: הכותונת
המגואלת, הגלות המתארכת,
שממותיה של הארץ... עם ישראל לא
השלים עם הנתונים ולא קיבל את
הראיות, כי לעומתם היו לו אמונה,
ביטחון ותקוות ברזל שהתגלתה
כחזקה מן הכורח ההיסטורי. לא
נגזים אם נאמר שהעם היהודי שרד
באמצעות התקווה.

הרב יונתן זקס, 'למאן להינחם',
שיג ושיח א

נשלח חוט של תקווה שבו ניתן
להיאחז, שאיתו ניתן להתרומם.
נתפלל שיתקיימו דברי ירמיהו:
"ויש תקווה לאחריהך נאם ה',
ושבו בנים לגבולם"

פורים שמח!

זוה בחינת פורים, כי עקר הוא
השלום... מרדכי הוא מר דרור שמוציא
לחרות ושלום וממתיק כל מיני מרירות
שבועולם. ועל-כן היה לו כח להמתיק
על-ידי תפלתו וזעקתו המרה אפלו
המרירות שהיה מגיע לישראל אז,
עד שהמתיק הכל והמשיך שלום
על ישראל...
זוה בחינת משלום מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים, זה בחינת רבוי
השלום מאד שכל אחד שולח מנות
לחברו, שזה מרבה שלום. וכן מתנות
לאביונים, בחינת מרבה צדקה
מרבה שלום.

ר' נתן מברסלב, ליקוטי הלכות,
יורה דעה, הלכות קרחה וכתובת קעקע ג, יא

מתוך שנת המלחמה נשלח תקווה
לשלום ולשלמות.

פורים שמח!

ופדויה ה' ישובו ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על-ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה

(ישעיהו לה)

שהשמחה לא תהיה על כל אחד לעצמו
רק כי אם יהיה שמח בשמחת חברו
ובשמחת כל העולם כולו. ובזה תגדל
השמחה על כל העולם, ובזה יהיה
"ששון ושמחה ישיגו".
אך לזה צריך להיות לו טהרת הנשמה
והנפש לקיים ואהבת לרעך כמוך.
וזה פירוש [מה שכתוב] בידיד נפש..
"בהראות לה נועם זיוך אז תתחזק
ותתרפא - והיתה לה שמחת עולם".
לכל העולם. שעיקר הרפואה הוא
לאדם - אם יש לו שמחת עולם.

רבי שלמה הכהן רבינוביץ,
תפארת שלמה לפורים

נאחל שנזכה לראות בשמחת עולם
ובשמחת שובם של כל החטופים
והחטופים ונסו יגון ואנחה.

